

Tekster til VIP-oppgave i Norsk

fra "Ressurshefe for lærere"

Styggen på ryggen

Hun ska'kke se meg når jeg er nedfor
Alle gardiner er der for å bli trekt for
Føler meg som flere folk enn Eckbo
I søkelyset, hater å bli sett på
Hver dag er bare nerver og drama
Men løper fortsatt foran kamera, veiver med arma
Noen greier jeg angre på, er den greia her karma?
For mannen oppå skulder'n min er jævlig forbanna
Tyner og tyder meg han der Styggen på ryggen
Hvisker inn i øret hvem som styrer den giggen
Kan'ke gjøre annet enn å høre på Styggen
Der han jobber for å ødelegge kidden
Fuck
Ta'kke en telefon, rører ikke post
Ikke prøv å ringe på, døra mi er låst
Hopper snart i sjøen, det herre blir for grovt
Alt jeg har er tid, men det leger ingen sår

Refreng:

Føles som jeg er i helvete
Styggen på ryggen har blitt en av mine nærmeste
På skulderen min og minner meg på
Hvor jævla skeis det herre livet mitt går
Er det rart jeg er redd
Når Styggen på ryggen er han jeg prater med mest?
Oppå skulder'n min og sier at jeg kommer ingen vei her i livet

Som om ikke det er byrde nok å bære
Oppå ryggen er en spydig liten jævel
Forteller meg jeg er langt ifra den fyren jeg sku være
Burde titte ned i løpet på geværet
Noen leksjoner i livet jeg burde lære
Som meg og andre folk kan'kke dele atmosfære
Styggen på ryggen, men har noe fælere i gjerdet

Skoleprogrammet

VIP

Du er anbefalt å ikke være nære
Angsten er så motherfucking ekte
Alt jeg kan å få på alle drågene og drikke
Alle fucking anklager, alt jeg kan å nekte
Styggen på ryggen, han sørger for at jeg blir brekt ned
Mareritta mine er så ekte og så ekle
Starter alle dager i et badekar av svette
Mine venner ikke se meg no' mere
Min egen djevel vil'kke se meg levere
Så

[Refreng]

Kommer ingen vei her i livet
Kommer ingen vei her i livet
Kommer ingen vei her i livet
Kommer ingen vei
Kommer ingen vei her i livet
Kommer ingen vei her i livet
Kommer ingen vei her i livet
OnkIP, du kommer ikke herfra i live

(Pål Tøien (OnkIP), fra albumet *Slekta II*, Universal Music 2014)

Broer

Broene går ikke én vei
Broene begynner på hver sin side
Slik ble de bygget:
To vakre spenn
som møtes på midten
Eller:
to hender
i en konkret hilsen

(Lars Saabye Christensen, utdrag fra diktet »Broer» i *Hvor er det blitt av alle gutta*, 1991.)

Dei ser kvarandre

Dei ser kvarandre komme gåande imot kvarandre.
Og begge ser dei ned, men dei held fram,
dei må jo det, med å gå imot kvarandre. Kva er det
dei tenkjer? Kvifor ser dei begge ned?

Dei nærmar seg kvarandre og ingen har sett
den andre. Dei går imot kvarandre, som om
dei berre kan gå forbi kvarandre, slik alle andre,
på denne gata, også går forbi kvarandre. Korleis
tenkjer dei som tidlegare har elska kvarandre?

Er deira tankar og hjarte ein lengsel etter å vere som steinar,
djupt i mold, eller er dei slike steinar? Er deira
skam så tung ein draum, at deira rørsler er steinen
utan vatn, utan vind og himmel? ‘

Dei går imot kvarandre. Dei går imot kvarandre.
Dei går imot kvarandre. Dei går imot kvarandre.
Dei går imot kvarandre. Dei møter kvarandre.
Dei går forbi kvarandre. Dei går ifrå kvarandre.

(Jon Fosse, fra *Norske kjærleiksdikt*, Samlaget 1994)